

[Justitsministeren.]

politiske synspunkt må hans skepsis jo være særdeles veludviklet. Men jeg vil gerne over for det principielle sige, at jeg tror ikke, at folketinget giver videregående bemyndigelser, end man anser for nødvendigt på de enkelte områder. Der er områder, hvor det ikke er muligt at gennemføre så detaljeret lovgivning, uden at man udsætter sig for at måtte ændre den hvert øjeblik, og hvor man altså må vise den til enhver tid siddende regering den tillid, at ministrene har den fornødne bemyndigelse.

Jeg håber på et hurtigt og positivt arbejde i udvalget.

Victor Gram: Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen fandt det lidt morsomt, at jeg sammenlignede trafikregulering i Paris og København. Jeg må dog sige, at det ærede medlem ikke kender så forfærdelig meget til Paris' trafikregulering, hvis han tror, at færdselsbetjente dernede giver sig til at holde foredrag for trafiksyndere. De har en meget mere raffineret måde at ordne trafiksynderne på, en elegant form, som vi godt kunne trænge til at få indført her i København, og som færdselsforholdene i København absolut ikke udelukker indførelse af.

Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister for tilsagnet om, at vi kan drøfte spørgsmålet om en større politimæssig indsats. Jeg går ud fra, at det kan være både i relation til dette lovforslag og i al almindelighed. Jeg tror nemlig, det er meget nødvendigt at få afstivet denne side af sagen.

Og så beder jeg den højtærede justitsminister undskyldte, at jeg kom til at sige „fornuftigt“. Det kunne godt opfattes som en lapsus, at jeg anmodede den højtærede justitsminister om at administrere denne lov fornuftigt, men det kunne jo også skyldes en vis frygt over for den højtærede justitsministers forkærlighed for generelle hastighedsbegrænsninger.

Helga Pedersen: Jeg skal indledningsvis sige, at jeg forstår til fulde det ærede medlem hr. Victor Grams sidste betragtning.

I øvrigt vil jeg gerne takke den højtærede justitsminister for den positive måde, hvorpå den højtærede minister gik ind på

mine betragtninger, selv om den højtærede minister syntes, jeg var meget negativ. Når vi har fået et lovforslag forelagt og der anføres en række argumenter derfor, synes jeg, opgaven må være at gå ind på hvert enkelt argument og veje og vurdere det, og når jeg udtaler mig i den retning, at jeg gerne vil være med til at gøre et forsøg, synes jeg i hvert fald, det er meget at sige, at jeg er meget negativ.

Men hvad i øvrigt den højtærede ministers betragtninger angår, vil jeg sige, at jeg var glad ved at få at vide, at dette lovforslag fra den højtærede ministers side absolut ikke skulle betragtes som noget camoufleret forsøg — det var nu sådan et strengt ord — eller et forsøg på at torpedere reglen i færdselslovens § 35 og i virkeligheden indføre en hastighedsgrænse. Hvorledes tiderne udvikler sig, det kan vi jo altid se på, når der, hvis ministerens betragtninger holder stik, senere kommer et lovforslag herom.

Jeg føler trang til at gøre en enkelt bemærkning vedrørende det stående udvalg, som jeg tillod mig at nævne. Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at jeg mener i og for sig ikke, at tanken med det stående udvalg, som har været omtalt i tinget flere gange, skulle være, at folketinget på nogen vis skulle tage medansvaret for administrationen. Jeg henviser om baggrunden for et stående udvalg til det, der i sin tid var anført i færdselsudvalgets betænkning — altså betænkningen fra det store færdselsudvalg — og meningen var altså, at man skulle følge udviklingen og ikke i og for sig kritisere administrationen.

Den højtærede minister sagde, at jeg havde bebrejdet ham lovforslagets sene fremsættelse. Jeg har ikke bebrejdet den højtærede minister noget; jeg har bare sagt, at det var beklageligt, når vi skulle diskutere et vigtigt forslag, for hvilket der anførtes en række argumenter, at der så var så kort tid, som tilfældet er her. Den højtærede minister understregede jo netop, at vi måtte være klar over, at sagen hastede.

Jeg beklager naturligvis, at den højtærede minister afviser enhver tanke om en fast alkoholpromille på det foreliggende grundlag, men føler mig dog trøstet ved udsigten til, at også den højtærede